Адам Міцкевич

До візитерів. Сонет

Перекладач: Г. Плоткін

Щоб милим гостем буть, стеж, друже, за собою:
Про те, що знають всі, розповідать не слід,-
Мовляв, там б'ються, там — дощі, а там — обід,
Дешевшим хліб стає, а в Греції — розбої.

Якщо в салоні ти побачиш — стрілись двоє,
Зваж добре: чи несе їм радість твій візит,
Сидять вони разом чи поміж ними лід,
Чи, може, одяг свій хтось поправля порою.

Як дивиться вона, всміхаючись, убік,
Як на годинник він все погляда нервово,
І рідко з уст його холодне зрине слово,

А очі в нього злі, хоч ввічливий язик.
Що маєш їм казать? — "Здоров будь!" —
"Будь здорова!"
Коли їх треба знов відвідать? — Через рік!